

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 428/08-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 20. novembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť L. N., K., zastúpeného advokátom JUDr. J. K., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu a na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 v spojení s čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Košice I pod sp. zn. ORP-197/2-OVK-K1-2006, Okresnou prokuratúrou Košice I pod sp. zn. 3 Pv 297/06, Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 2 T 21/2007, Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky pod sp. zn. XV/1 Pz 100/08-5 a Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky pod sp. zn. 6468/08-61/D/328 a takto

rozhodol:

Sťažnosť L. N. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. októbra 2008 doručená sťažnosť L. N., K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva na súdnu ochranu a na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 v spojení s čl. 12 ods. 1 ústavy v konaní vedenom Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Košice I (ďalej len „polícia“) pod sp. zn. ORP-

197/2-OVK-K1-2006, Okresnou prokuratúrou Košice I (ďalej len „okresná prokuratúra“) pod sp. zn. 3 Pv 297/06, Okresným súdom Košice I (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 2 T 21/2007, Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) pod sp. zn. XV/1 Pz 100/08-5 a Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) pod sp. zn. 6468/08-61/D/328. Sťažnosť bola podaná osobne do podateľne ústavného súdu 17. októbra 2008.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ ako poškodený 29. decembra 2005 podal polícii trestné oznámenie o podozrení zo spáchania trestného činu J. U. (ďalej len „páchateľ“). Uznesením polície sp. zn. ORP-197/2-OVK-K1-2006 z 30. júna 2006 bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie M. D., E. D. a E. T. (ďalej len „obvinení“). Uznesenie bolo doručené sťažovateľovi 18. júla 2006. Sťažovateľ podal proti nemu sťažnosť z dôvodu, že obvinených nepoznal a nikdy s nimi nejednal. Jednal iba s páchatel'om. Uznesením okresnej prokuratúry sp. zn. 3 Pv 297/06 z 22. augusta 2006 bola sťažnosť zamietnutá ako nedôvodná. Podaním z 20. septembra 2006 požiadal sťažovateľ o preskúmanie postupu polície. Namietal, že stíhaný by mal byť jedine páchatel'. Keďže nedostal odpoveď, 24. januára 2007 podal okresnej prokuratúre sťažnosť pre neodôvodnené prieťahy v konaní vedenom políciou. Zamietavú odpoveď dostal 22. februára 2007. S odpoveďou nebol spokojný, preto 2. marca 2007 požiadal o preskúmanie zákonnosti vybavenia podnetov. Podľa odpovede okresnej prokuratúry zo 6. marca 2007 o jeho návrhoch na doplnenie dokazovania nebolo možné rozhodnúť, lebo už bola vo veci podaná obžaloba. Sťažovateľ sa neuspokojil ani s touto odpoveďou, a preto 27. marca 2007 podal okresnej prokuratúre sťažnosť. Z jej odpovede z 20. apríla 2007 vyplynulo, že dokazovanie navrhované sťažovateľom nie je potrebné vykonať. Podaním zo 7. mája 2007 sa sťažovateľ ako poškodený domáhal preskúmania zákonnosti vybavenia svojich predchádzajúcich podnetov. Z odpovede okresnej prokuratúry doručenej 2. júla 2007 vyplývalo, že obžaloba na obvinených bola podaná ešte 8. februára 2007. Tvrdenie sťažovateľa, podľa ktorého jednal s páchatel'om, a nie s obvinenými, ostalo bez povšimnutia. Trestným rozkazom okresného súdu sp. zn. 2 T 21/2007 z 18. mája 2007 boli dvaja obvinení uznaní vinnými z trestného činu podvodu. Sťažovateľ podal proti trestnému rozkazu odpor, v ktorom naďalej trval na tom, že súdený a odsúdený by mal byť páchatel'. Ani okresný súd nevykonal dôkazy

navrhované sťažovateľom. Jeden z obvinených bol napokon 19. októbra 2007 oslobodený spod obžaloby. Sťažovateľ podal aj proti tomuto rozsudku opravný prostriedok, o ktorom dosiaľ nebolo rozhodnuté. Urobil tak pre absenciu výroku o vine a treste páchatel'a. Požiadaval tiež generálnu prokuratúru o podanie dovolania proti rozsudku okresného súdu z rovnakého dôvodu. Generálna prokuratúra dostala podnet 10. marca 2008 a postúpila ho ministerstvu. Podľa stanoviska ministerstva sp. zn. 6468/08-61/D/328 z 5. septembra 2008, ktoré bolo sťažovateľovi doručené 16. septembra 2008, nie je možné podať proti rozsudku okresného súdu dovolanie vzhľadom na uplynutie zákonnej trojmesačnej lehoty.

Sťažovateľ žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených článkov ústavy v konaní vedenom políciou pod sp. zn. ORP-197/2-OVK-K1-2006, okresnou prokuratúrou pod sp. zn. 3 Pv 297/06, okresným súdom pod sp. zn. 2 T 21/2007, generálnou prokuratúrou pod sp. zn. XV/1 Pz 100/08 a ministerstvom pod sp. zn. 6468/08-61/D/328 s tým, aby sa polícii prikázalo konať vo veci bez zbytočných prieťahov, zakázalo jej pokračovať v porušovaní základného práva, ako aj obnoviť stav pred porušením základného práva, ktorý vznikol po podaní trestného oznámenia. Požaduje tiež finančné zadostučinenie v sume 60 000 Sk a náhradu trov konania v sume 6 632 Sk.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde

nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Sťažnosť v časti smerujúcej proti polícii, okresnej prokuratúre, okresnému súdu a generálnej prokuratúre treba považovať za oneskorene podanú.

Vo vzťahu ku konaniam vedeným políciou pod sp. zn. ORP-197/2-OVK-K1-06 a okresnou prokuratúrou pod sp. zn. 3 Pv 297/06 nie je ústavnému súdu presne známe, kedy bolo policajné vyšetrowanie ukončené a kedy došlo k odovzdaniu spisu okresnej prokuratúre. Naproti tomu sám sťažovateľ uvádza, že z listu okresnej prokuratúry z 2. júla 2007 vyplývalo, že obžaloba okresnému súdu bola podaná 8. februára 2007. Z toho vyplýva, že polícia svoju prácu vo veci sp. zn. ORP-197/2-OVK-K1-06 ukončila pred 8. februárom 2007 a okresná prokuratúra vo veci sp. zn. 3 Pv 297/06 zasa 8. februára 2007. Preto sťažnosť podaná osobne do podateľne ústavného súdu 17. októbra 2008 je oneskorená.

Vo vzťahu ku konaniu vedenému okresným súdom pod sp. zn. 2 T 21/2007 ústavný súd uvádza, že podľa údajov sťažovateľa konanie bolo ukončené rozsudkom z 19. októbra 2007, ktorý bol sťažovateľovi doručený 3. januára 2008. Aj v tomto prípade treba preto sťažnosť považovať za oneskorene podanú.

K rovnakému záveru treba dospieť aj vo vzťahu ku konaniu vedenému generálnou prokuratúrou pod sp. zn. XV/1 Pz 100/08. V tomto prípade podľa údajov sťažovateľa generálna prokuratúra postúpila podnet sťažovateľa na podanie dovolania ešte 10. marca

2008 ministerstvu. To znamená, že namietaná aktivita generálnej prokuratúry sa ukončila uvedeného dňa. Preto sťažnosť mala byť podaná najneskôr do dvoch mesiacov od tohto dňa, ak mala byť podaná v zákonnej lehote.

Odlišná je situácia vo vzťahu k tej časti sťažnosti, ktorá smeruje proti konaniu vedenému ministerstvom pod sp. zn. 6468/08-61/D/328. Keďže stanovisko ministerstva z 5. septembra 2008 bolo sťažovateľovi doručené podľa vlastného tvrdenia 16. septembra 2008, treba sťažnosť v tejto časti považovať za včas podanú. Ústavný súd ju však považuje sčasti za zjavne neopodstatnenú a sčasti nie je v jeho právomoci o nej rozhodnúť.

V súvislosti s namietaným porušením čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy ministerstvo dospelo k záveru, že neprichádza do úvahy podanie dovolania pre uplynutie zákonnej trojmesačnej lehoty. Správnosť údajov týkajúcich sa počítania tejto lehoty sťažovateľ nespochybňuje. Tvrdí totiž, že jeho cieľom bolo dosiahnuť, aby bol trestne stíhaný páchateľ.

Ústavný súd považuje postup ministerstva za zákonný. Ministerstvo totiž nemá nijakú právomoc pri rozhodovaní o tom, proti komu bude začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie. Prípadným podaním dovolania by sa preto vôbec nemohol dosiahnuť cieľ sledovaný sťažovateľom.

Táto časť sťažnosti je preto zjavne neopodstatnená.

V súvislosti s namietaným porušením práva na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy zo strany ministerstva nie je daná právomoc ústavného súdu.

Podľa § 250t ods. 1 prvej vety Občianskeho súdneho poriadku fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť.

Ministerstvo je nepochybne orgánom verejnej správy (nie je všeobecným súdom). Preto v prípade prietáhov (nečinnosti) z jeho strany sa sťažovateľ mohol domáhať ochrany základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní pred všeobecným súdom v rámci

správneho súdnictva (piata časť štvrtá hlava Občianskeho súdneho poriadku). Tým je zároveň vzhľadom na subsidiaritu právomoci ústavného súdu vyplývajúcu z čl. 127 ods. 1 ústavy vylúčená jeho právomoc.

Nad rámec už uvedeného možno dodať, že sťažovateľovi nič nebráni, aby požiadal príslušnú krajskú prokuratúru, resp. generálnu prokuratúru o preskúmanie správnosti postupu polície a okresnej prokuratúry, ktoré nerozhodli o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia proti páchatelovi, teda voči tej osobe, ktorú podľa názoru sťažovateľa je namieste trestne stíhať, súdiť a odsúdiť.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. novembra 2008